

Başka Bir Büyük Ulus Var mı?

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Yas. 4:1-9, Mat. 15:1-9, Say. 25:1-15, 1Ko. 10:13, Yas. 4:32-35, Mat. 5:13-16.

HATIRLAMA METNİ: “Bugün size verdiğim bu yasa gibi adil kuralları, ilkeleri olan başka bir büyük ulus var mı?” (Yasa’nın Tekrarı 4:8).

Yasa’nın Tekrarı’nın ilk üç bölümü temelde halka o zamana kadar başlarından geçenleri hatırlatan bir tarih dersiydi. Dördüncü bölüme geldiğimizde tarih dersi daha çok bir vaaz biçimine dönüşüyor. Yaşanan olayların aktarılması sadece tarih meraklıları için değildi; bir amaca hizmet ediyor, Allah’ın gücünün ve lütfunun halkın arasında çalışmaya devam ettiğini ve onlar işleri berbat etse de Rab’bin onlarla yaptığı antlaşmaya itibar etmeyi sürdüreceğini gösteriyordu.

Dördüncü bölüm “ve şimdi” veya “peki şimdi” diye tercüme edilebilecek, İbranicedeki (bir bağlaç ve bir zarftan oluşan) *we’attab* ifadesi ile başlamaktadır. Biraz önce yakın tarihlerini dinlemişlerdi. Bu, Allah’ın onları buldukları noktaya getirirken yapmış olduklarının bir hatırlatmasıydı. Bu nedenle veya “şimdi”, karşılık olarak Allah’ın onlara söylediklerini yapmalıydılar (*ayrıca bkz. Yas. 10:12*).

Bu nedenle “şimdi”den sonra görünen ilk fiil, tüm Yasa’nın Tekrarı kitabı boyunca tekrar edilen, Şema duasının başındaki, “kulak ver”, “dinle” veya “itaat et” anlamına gelen şama fiilidir.

Yani bölüm şöyle başlamaktadır: *Ve şimdi, ey İsrail, sizin için yaptıklarım-dan sonra şunlara itaat edeceksiniz...*

*6 Kasım Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Hiçbir Şey Eklemeyin veya Çıkarmayın

Yasa'nın Tekrarı 4:1, 2 ayetlerini okuyun. Rab'bin "kanunlar ve hükümler" konusunda onlara yaptığı özel uyarı neydi ve bu neden onlara en başta verilmesi gereken uyarı olmalıydı? (Ayrıca bkz. Yas. 12:32.)

Rab onlara "kanunları ve hükümleri" yerine getirmelerini ve onlara ekleme ya da çıkarma yapmamalarını söylüyor. Bunu neden söylüyor? Yani, bir kişi neden Allah'ın yasanını değiştirmek istesin ki?

Elbette cevabı biliyoruz.

"Şeytan, gökte başlattığı Allah'ın yasanını değiştirme işini sürdürmekte gayretli ve yorulmak bilmiyor. Düşmeden önce cennette sunduğu kurama, Tanrı'nın yasanın hatalı olduğu ve üzerinde değişiklikler yapılması gerektiği kuramına dünyayı inandırmayı başardı. Hristiyan olduğunu iddia eden kilisenin büyük bir bölümü, sözleriyle değilse de tavırlarıyla aynı yanlış kabul ettiklerini gösteriyorlar."—Ellen G. White, *Selected Messages [Seçme Mesajlar]*, 2. Cilt, s. 107.

Eski İsrail tarihi hakkında düşündüğünüzde, pek çok şekilde başlarını belaya sokmuş olmalarının sebebinin sadece yasanın belirli kurallarını görmezden gelmeleri değil (ki bu tüm pratik amaçlar için yasaya gölge düşürmekten başka bir şey değildi), aynı zamanda yasada belirtilmemiş olan uygulamalar sokarak ona eklemeler yapmaları olduğunu ve bunun da aslında yasayı çiğnemek anlamına geldiğini görüyorsunuz.

Matta 15:1-9 ayetlerini okuyun. Başka bir bağlamda olsa da burada Musa'nın İsrailileri dikkatli olmaları konusunda uyardığı ilkenin bir örneğini ne şekilde görüyoruz?

İbraniler nihayetinde kendilerine vaat edilen ülkeyi aldıklarında, örneğin putperestliğe batmamak gibi doğrudan uyarıları çoğu kez görmezden geldiler. Sonucunda birçok putperest uygulamayı hayata geçirdiler, hatta bazen bunu Yahve'ye sözde ibadetlerinin bir parçası olarak yaptılar. Fakat İsa'nın zamanına geldiğinde, İsa'nın da dediği gibi, tüm insani gelenekleri ekleyerek "Tanrı'nın sözünü geçersiz kılmış" durumdaydılar.

Her iki şekilde de ister ekleyerek ister çıkararak, yasa değiştirilmişti ve ulus bunun ceremesini çekiyordu.

Allah'ın yapmamızı söylediklerine ekleme veya çıkarma yapmama konusunda nasıl dikkatli olmalıyız?

Baal Peor

Yasa'nın Tekrarı 4:3, 4 ayetlerinde geçmişlerini hatırlasınlar ve ondan öğrenmeleri gereken manevi ve yaşama dair gerçekleri öğrensinler diye İsraililere biraz daha tarih dersi veriliyor.

Çölde Sayım 25:1-15 ayetlerini okuyun. Ne oldu ve halk bu hezimetten hangi manevi ve yaşama dair gerçekleri almalıydı?

İsrail'in etraflarındaki bazı putperest ulusları öldürüp yok etmesinin öykülerinden rahatsız olsak da, bu anlatı kesinlikle emrin arkasındaki mantığı açıklamaya yardımcı oluyor. İsraililer etraflarındaki putperest uluslara gerçek Tanrı, tek Tanrı hakkında bir tanık olmalıydılar. Onların, gerçek Tanrı'ya tapınmanın nasıl bir şey olduğunu gösterecek bir örnek olmaları gerekiyordu. Fakat bunun yerine, çevrelerindeki putperest "tanrılara" bağlanarak, dünyaya anlatmaları gereken Tanrı'ya karşı sıklıkla açık bir isyana giriştiler.

"Zina ettiler" ifadesi genelde ruhsal bir anlam taşır ve İsraililerin putperest tanrıların ve uygulamalarının peşinden gittiğini ima eder (*bkz. Hos. 4:12-14*) fakat bu durumda (ve hikayenin geri kalanında) ifade, en azından ilk etapta cinsel günahın bahsedildiğini düşündürüyor. Burada Şeytan yine düşmüş insan doğasından faydalandı ve putperest kadınları erkekleri baştan çıkarmak için kullandı. Açıkçası erkekler de buna izin verdiler.

Hiç şüphe yok ki, fiziksel fahişelik eylemi ruhsal fahişeliğe de dönüşmüştü. Zinaya bulaşan kişiler sonunda putperest ibadetlere de kapılarak, "Baal Peor'a bağlandılar." Yani, bir şekilde bu sahte tanrıya bağlandılar ve hatta ona kurbanlar sundular. Onlara öğretilen ve anlatılan her şeye rağmen, tutku ve şehvetin ateşiyle her şeyi bir kenara atmaya istekliyidiler.

Bu nasıl olabildi? Kolayca. Fiziksel olan ilk günahla vicdanlarını katılaştırarak, ruhsal olan sonraki günaha düşmek için olgunlaştılar. Bu günah Şeytan'ın nihai hedefiydi. O kadar düşmüşlerdi ki, metne göre, bir adam Midyanlı kadını Musa'nın huzurunda ve çadırın dışında ağlayanların önünde kampın içine getirdi.

Zihinlerimiz ve bedenlerimiz birbirine çok yakından bağlıdır. Birini etkileyen şey diğerini de etkiler. Bu öyküden, düşkünlük göstermenin manevi açıdan bizim için ne kadar tehlikeli olabileceği konusunda ne öğrenebiliriz?

Tanrınız Rab'be Sımsıkı Bağlı Kalın

Binlercesi Baal Peor ile günah içerisinde öldü. “Tanrınız RAB, Baal-Peor’a tapan herkesi” yok etti. Bununla birlikte, birçok kişi bu sapkınlığa bulaşmıştı.

Kimdi bunlar?

“RAB’be bağlı kalan sizler ise hâlâ yaşamaktasınız” (Yas. 4:4). Bu ayet günaha batanlarla batmayanlar arasındaki farkı nasıl açıklıyor? Burada bizim için günahla, ayartmayla ve Allah’ın yaşamlarımızdaki gücüyle ilgili hangi önemli mesaj var?

Bu ayetteki “sizler” sözcüğü ile önceki ayetteki “herkes” sözcüğü arasındaki karıştılgıya dikkat edin. Baal Peor’u takip eden “herkes” yok edildi, fakat Rab’be bağlı kalan sizler hâlâ yaşamaktasınız. Yani arada bir bölge yoktu, aynı şekilde şimdi de bulunmamaktadır. Ya İsa’dan yanayız ya da O’na karşıyız (Mat. 12:30).

İbranice “bağlandı” anlamına gelen dbq sözcüğü, genellikle bir kişinin kendisi dışındaki bir şeye güçlü bir şekilde bağlanmaya adanmasını ifade eder. Aynı İbranice sözcük, Yaratılış 2:24 ayetinde adam annesini babasını bırakıp karısına “bağlanacak” ifadesinde de kullanılıyor (ayrıca bkz. Rut 1:14). Bu sözcük, aynı bağlamda Yasa’nın Tekrarı kitabında dört kez daha görülmektedir (Yas. 10:20, Yas. 11:22, Yas. 13:4, Yas. 30:20) ve her seferinde düşünce aynıdır: Onlar, yani halk Tanrı’ya bağlanmalıydı (tutunmalıydı). Yani, kendilerini O’na vermeli ve O’ndan güç ve kuvvet almalıydılar.

Hatırlanması gereken, halkın kendisi fiilin öznesiydi: Onlar bağlanmalıydılar. Tanrı’ya “bağlanmayı” seçmeli ve O’nun gücüyle günaha düşmekten kaçınmalıydılar.

Yahuda 24 ve 1. Korintliler 10:13 ayetlerini okuyun. Burada Yeni Ahit’te, Yasa’nın Tekrarı 13:4’te de bulunan ne söyleniyor?

Allah sadıktır; Allah bizim düşmemizi engelleyecek kudrettedir. Fakat biz aynı Baal Peor’da bağlı kalanlar gibi bilinçli bir seçim yapmalı ve Allah’a bağlanmayı seçmeliyiz. Böyle olduğunda, ayartma ne olursa olsun sadık kalabileceğimizden emin olabiliriz.

Kutsal Kitap çalışması, ibadet ve kardeşlik gibi şeyler Rab’be bağlanmamıza nasıl yardımcı olur?

Başka Bir Büyük Ulus Var Mı?

Yasa'nın Tekrarı 4:4 ayetinden sonra gelen birkaç ayet tüm Kutsal Yazı'daki en engin ve en güzel ayetlerden bazılarıdır (İbranicesi muhteşem!). Özünde, Yasa'nın Tekrarı kitabının mesajının tam olarak burada bulunduğu ve geri kalan her şeyin açıklama olduğu söylenilebilir. Bu ayetleri okurken, buradaki ilkenin bugün bize de uygulanabileceği çeşitli yollar hakkında düşünün.

Yasa'nın Tekrarı 4:5-9 ayetlerini okuyun. Rab Musa aracılığıyla İsrail'e burada ne yaptığını neden söylemişti?

Rab halkın özel bir sebeple çağrıldıklarını ve seçilmiş olduklarını anlamalarını istiyor. Onlar, Tanrı'nın İbrahim'e, o daha Kildaniler'in arasındayken yapmış olduğu ilk çağrıda "seni büyük bir ulus yapacağım" ifadesiyle söylediği gibi, "büyük" bir ulus olmuşlardı (*Yar. 12:2; ayrıca bkz. Yar. 18:18*).

Onları büyük yapmanın amacı, "yeryüzündeki bütün halkların onlar aracılığıyla kutsanmasıydı" (*bkz. Yar. 12:3*). Ve esas lütuf İsa'nın, Mesih'in onların soyundan gelecek olması olsa da, o zamana kadar onlar dünyanın ışığı olacaklardı. "Seni uluslara ışık yapacağım. Öyle ki, kurtarışım yeryüzünün dört bucağına ulaşsın" (*Ysa. 49:6*). Bunun sebebi kurtuluşun onlarda olması değil, kurtarma kudretine sahip yegâne varlık olan gerçek Tanrı'nın onlar aracılığıyla açığa çıkacak olmasıydı.

İsrail, göğün ve yerin Rabbi olan, evreni yaratan Tanrı'ya tapıyor ve hizmet ediyordu; putperestler ise kayalara, taşlara, tahtaya ve cinlere tapıyorlardı (*Yas. 32:17, Mez. 106:37*).

Ne kadar kesin bir farklılık!

Musa bu ayetlerde İsrail'i özel kılan iki şeye işaret etmişti. Birincisi, tapınak sayesinde olduğu gibi benzersiz bir şekilde Rab'bin onlara yakın olmasıydı, ikincisi de, "bu yasa gibi adil kuralları, ilkeleri" olan bir ulus olmalarıydı (*Yas. 4:8*).

Yasa'nın Tekrarı 4:32-35 ayetlerini okuyun. Rab onlara, kendilerine ne kadar özel bir çağrı verildiğini anlamalarını sağlayacak başka neler söylüyordu?

Hiç şüphe yok ki, İsrail'e çok şey verilmişti. Şimdi, nasıl karşılık vereceklerdi?

Sizin Bilgeliliğiniz ve Anlayışınız

Yasa'nın Tekrarı 4: 1-9 ayetleri, gördüğümüz gibi yalnızca ulusun özel mevsisinin değil, aynı zamanda hizmet çağrısının da güçlü bir ifadesiydi. Tüm bu ayetlerde bina edilen düşünce, Allah'a itaat etmeleri, O'nu takip etmeleri ve Rab'bin onlara emrettiklerini yapmalarıydı.

Yasanın Tekrarı 4:6 ayetini bir daha okuyun. Rab, onların bu ulusların gözündeki “bilgeliliği” ve “anlayışı” hakkında özellikle ne söylüyor?

İlk bakışta bilgelik ve anlayış barındırmanın, yasalar ve hükümlerin kendileriymiş gibi görünebilir. Ancak, ayetin söylediği bu değil. Rab onlara yasa ve hükümleri öğretmişti, evet; fakat bilgelikleri ve anlayışları *onlara itaat etmelerinden, onları yerine getirmelerinden kaynaklanıyordu*. Onların bilgelikleri ve anlayışları itaattir.

İsrail dünyanın görmüş olduğu en harika kanun, yasa ve düzenlemeler sistemine sahip olabilirdi (aslında öyleydi de), fakat yasaya uymadıktan sonra tüm bunların ne faydası olabilirdi? Aslında onların bilgelikleri ve anlayışları, Tanrı'nın yasalarının yaşamlarındaki gerçek zamanlı tezahüründen geliyordu. Rab'bin onlara verdiği gerçeklere göre yaşayacaklardı ve bunu ancak onları yerine getirerek yapabilirlerdi. İsraililer bu gerçeği hayata geçirmezlerse, tüm ışık ve tüm gerçek onlara ya da etraflarındaki putperestlere bir fayda sağlamayacaktı. Bu nedenle, defalarca itaat etmeye çağırılıyorlardı, çünkü dünyaya tanıklık etmeleri için önemli olan yasa ve hükümler değil, yasa ve hükümlere itaat etmeleri idi.

“Allah'ın yasasına itaatleri onları dünyanın ulusları önünde refah harikaları haline getirecekti. Onlara tüm kurnazlık gerektiren işlerde bilgelik ve beceri verebilecek olan Kişi öğretmenleri olmaya devam edecek ve onları Kendi yasalarına itaat yoluyla asileştirerek yüceltecekti. İtaatkâr olmaları halinde diğer uluslara sıkıntı veren hastalıklardan korunacaklar ve zihin gücü ile bereketleneceklerdi. Allah'ın görkemi, O'nun yüceliği ve kudreti, onların tüm zenginliklerinde açığa vurulacaktı. Bir rahipler ve önderler krallığı olacaklardı. Allah onlara yeryüzündeki en büyük ulus olmaları için her imkânı sağladı.”—Ellen G. White, *Mesib'in Örnek Dersleri*, s. 228.

Matta 5:13-16 ayetlerini okuyun. İsa bu ayetlerde bize eski İsrail'e söylediği şeyin aynısını yansıtan ne söylüyor? Bu, özellikle Yedinci Gün Adventistleri olan bizler için nasıl geçerli olmalıdır?

EK ÇALIŞMA: “Gökteki büyük mücadelenin en başından beri, Şeytan’ın amacı Allah’ın yasasını ortadan kaldırmaktır. Bu amacı gerçekleştirmek için Yaratacısı’na karşı isyan etti ve gökten kovulmasına rağmen aynı savaşı dünyada da devam ettirmektedir. İnsanları aldatmak ve onları Allah’ın yasasını çiğnemeye yönlendirmek, onun kararlılıkla izlediği hedefi olmuştur. Bu hedefi ister yasanın tamamını bir kenara atarak, isterse emirlerinden yalnızca birini reddederek gerçekleştirsin, sonuç aynı olacaktır. Zira ‘tek konuda’ yasadın sapan kişi, yasanın tamamına saygısızlık göstermiş olur; etkisi ve örnekliği itaatsizliğin tarafında olduğundan, ‘bütün Yasa’ya karşı suçlu olur.’ Yakup 2:10.”—Ellen G. White, *Büyük Mücadele*, s. 625.

Ellen White Baal Peor hakkında şöyle yazmıştı: “Yasak bölgede gezindiler ve Şeytan’ın tuzağına düştüler. Müziğin ve dansın cazibesine kapılarak, putperest vesta rahibelerinin güzelliğiyle büyülenerek, Yehova’ya sadakatlerini bir kenara attılar. Sevinçli şenliklerde bir araya geldiklerinde, şarap düşkünlüğü algılarını bulandırdı ve özenetim engellerini yıktı. Tutkular denetimi tamamen ele geçirmişti; vicdanlarını sefahatle lekelemiş olduklarından, putlara baş eğmeye ikna edildiler. Putperestlerin sunaklarında kurban sundular ve en aşağılayıcı ayinlere katıldılar.”—Ellen G. White, *Atalar ve Peygamberler*, s. 454.

TARTIŞMA SORULARI:

- ① Biz Yedinci Gün Adventistlerinin hangi yönlerden eski İsrail’in yerinde olduğumuzu düşünün. Çevremizdeki dünyaya ve hatta diğer kiliselere verilenlerin aksine bize verilen her şeyi düşünün. Öyleyse, bizim için soru şudur: Bize verilenlere nasıl karşılık veriyoruz? Dünyanın önünde “bilgeliğimizi ve anlayışımızı” ne kadar iyi yansıtıyoruz?
- ② “RAB’be bağlı kalan sizler ise hâlâ yaşamaktasınız” Yine, “bağlı kalanlar” fiilinin öznesi halktır. Rab zorlayıcı bir şekilde bizi kendisine bağlı tutmayacaktır. Aksine, kutsal özgür irade armağanını kullanarak biz O’na bağlı kalmayı seçmeliyiz. Bu seçimi yaptıktan sonra da, arkasını ne şekilde getirir ve O’na bağlı kalmayı sürdürebiliriz?
- ③ Pazar günü dersinin sonundaki soru üzerinde biraz daha düşünün. Allah’ın emirlerine eklemek veya onlardan çıkarmak ne anlama gelmektedir? Sebt gününün değiştirilmesi teşebbüsü gibi aşikâr olanın dışında, böyle bir şey nasıl çok ince bir şekilde gerçekleşebilir ve biz bile neler olduğunu fark edemeyiz?